

Prima instanță: Jud. Botanica
Jud. V.Stratan
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău:
I.Cimpoi, I.Secrieru, A.Danilov

Î N C H E I E R E

11 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului judecător:	Iulia Sîrcu
Judecători:	Luiza Gafton Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Asociația Coproprietarilor în Condominiu nr.55/188,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Coproprietarilor în Condominiu nr.55/188 către Societatea cu Răspundere Limitată „Megatour” cu privire la încasarea datoriei și înlăturarea obstacolelor,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 martie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Asociația Coproprietarilor în Condominiu nr.55/188 și menținută hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 03 octombrie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 19 februarie 2015, Asociația Coproprietarilor în Condominiu nr.55/188 a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Megatour” cu privire la încasarea datoriei și înlăturarea obstacolelor.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 24 august 2009 a încheiat cu Societatea cu Răspundere Limitată „Megatour” contractul nr. 3 cu privire la amplasarea publicității exterioare pe clădirea nr. 23/2 situată pe bd. Decebal, mun. Chișinău. Astfel, ca urmare, în baza acestui contract, s-a obligat să ofere un loc pentru amplasarea publicității pârâtului, iar ultimul s-a obligat să achite prețul acesteia.

A menționat că, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 04 februarie 2015, contractul sus indicat, a produs efecte juridice până la data de 14 aprilie 2011,

deoarece pârâtul s-a adresat către reclamant cu o reclamație de reziliere a contractului încheiat la 24 august 2009.

A relevat că, pârâtul urma să restituie bunul închiriat conform dispoziției art. 908 alin. (1) Cod civil, obligație ce nu a realizat-o și nici nu a întreprins măsuri în vederea onorării obligațiunii subscrise față de reclamant.

A declarat că în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, la 09 februarie 2015 a remis pârâtului o pretenție prin care a solicitat demolarea panoului publicitar cu inscripția „Megatour”, „Turkish Airlines”, „Air Moldova” în termen de 5 zile din momentul primirii pretenției, la care nu a primit nici un răspuns, astfel încât toate acțiunile de soluționare a litigiului pe cale amiabilă au eșuat.

A solicitat obligarea pârâtului să demoleze panoul publicitar cu inscripția „Megatour”, „Turkish Airlines”, „Air Moldova” de pe fațada clădirii (casei) din mun. Chișinău, bd. Dacia 23/2 în termen de 5 zile calendaristice și încasarea din contul pârâtului a cheltuielilor de judecată.

La 19 februarie 2015 Asociația Coproprietarilor în Condominiu nr.55/188 a mai depus o cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Megatour” privind încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii suplimentar a invocat că, în temeiul art. 123 alin. (2) CPC și art. 910 Cod civil, după încetarea contractului nr. 3 din 24 august 2009 încheiat cu pârâtul, acesta nu a întreprins careva acțiuni de demontare a panoului publicitar de pe fațada clădirii nominalizate, ceea ce îi oferă dreptul să ceară plata chiriei pentru toată durata întârzierii, precum și repararea prejudiciului în partea neacoperită de chirie.

A explicat că, în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, la 09 februarie 2015 a remis pârâtului o pretenție prin care s-a solicitat achitarea sumei de 36000 de lei, în termen de 5 zile din momentul primirii pretenției, cerință nerecunoscută de pârât prin răspunsul din 13 februarie 2015.

Totodată a indicat că, pârâtul nu a propus vreo modalitate de soluționare a litigiului în vederea stingerii datoriei acumulate, reieșind din faptul că aceasta a fost acumulată încă din 14 aprilie 2011.

A solicitat încasarea din contul pârâtului a sumei de 36000 lei cu titlu de datorie pentru chirie și a cheltuielilor de judecată suportate.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 03 octombrie 2016 acțiunea înaintate de Asociația Coproprietarilor în Condominiu nr.55/188 a fost respinsă integral ca nefondată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 martie 2017 s-a respins apelul declarat de Asociația Coproprietarilor în Condominiu nr.55/188, s-a menținut hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 03 octombrie 2016.

La 19 mai 2017 Asociația Coproprietarilor în Condominiu nr.55/188 a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 martie 2017 și a hotărârii Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 03 octombrie 2016, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, invocând că instanțele de judecată au apreciat greșit probele și înscrisurile administrate la caz, fapt ce a dus la aplicarea eronată a normelor de drept material.

În acest sens, susține că instanțele de judecată nu au elucidat pe deplin toate circumstanțele în raport cu argumentele și probele prezentate și au trecut în mod superficial asupra circumstanțelor pricinii, fără a da apreciere acestora în coraport cu normele de drept invocate ca fiind lezate.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 07 martie 2017, expediată în adresa părților la 22 martie 2017 (f.d 35), însă careva probe ce ar confirma recepționarea acesteia de către recurent, lipsesc.

Astfel, având în vedere că recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 martie 2017 a fost depus la 19 mai 2017, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2). Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3

judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Asociația Coproprietarilor în Condominiu nr.55/188 nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Asociația Coproprietarilor în Condominiu nr.55/188 se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Iulia Sîrcu

Judecători

Luiza Gafton

Nicolae Craiu